

Η συμβολή της μουσικής εκπαίδευσης στην ανάπτυξη των παιδιών (Μαρία Παπιδά, Θεολόγος-Μουσικός, Εκπαιδεύτρια Πολιτισμικής-Αισθητικής Αγωγής ΣΔΕ Φυλακών Κορυδαλλού)

[/ Πεμπτούσια](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση: <http://bitly.com/1QjwUDr>]

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Συμπερασματικά, διαπιστώνουμε, ότι με την εξέταση της παρούσας κατάστασης και τις προτάσεις για αναβάθμισή της Μουσικής- όπως αυτές παρουσιάστηκαν στο πόνημά μας- η Πολιτεία εάν επιδιώκει την πραγματική πρόοδο της κοινωνίας οφείλει να προσεγγίσει με σοβαρότητα και υπευθυνότητα το θέμα της μουσικής παιδείας στη χώρα μας καθώς στην Ελλάδα γεννήθηκε η Μουσική. Οι αρχαίοι Έλληνες μιλούσαν με μουσικότητα(διαστήματα τετάρτης). Μαρτυρίες υπάρχουν στην επιστολή Ιακώβου[12], ο Πλάτωνας μίλησε για τη μουσική ως κύριο μάθημα της εγκύκλιας εκπαίδευσης των παιδιών στην Αρχαία Αθήνα, ενώ ο Γκαίτε τόνισε τη σημασία του τραγουδιού «Άκουσες τραγούδι, τράβα κοντά, είναι καλοί. Οι κακοί δεν τραγουδούν»[13].

Πιστεύουμε, ότι διατυπώσαμε με ιδιαίτερη προσοχή και επιμέλεια -μετά από μια εκτενή και λεπτομερή μελέτη της σύγχρονης ελληνικής και διεθνούς βιβλιογραφίας-πρωτοποριακές προτάσεις για το μέλλον της μουσικής εκπαίδευσης. Η εφαρμογή των κοινοτόμων μεθόδων των ΣΔΕ και των Μουσικών Σχολείων σε όλα ανεξαιρέτως τα σχολεία όλων των βαθμίδων λαμβάνοντας υπόψη και την ψυχοθεραπευτική επίδραση της μουσικής στην ανάπτυξη της κριτικής σκέψης (εκλογές) και ορθής πολιτιστικής συνείδησης αποτελούν το αντίδοτο στην οικονομική, πνευματική, πολιτιστική, ηθική κρίση και κρίση αξιών. Είναι το ελάχιστο που μπορεί να αποδοθεί στα παιδιά της Ελλάδας και όλης της ανθρωπότητας(Οικουμενική διάσταση της μουσικής), αφού η μουσική επικοινωνία είναι παγκόσμιο πολιτισμικό αγαθό. Κρίνεται αναγκαία η ίδρυση και λειτουργία μουσικών δημοτικών τόσο για τη δημιουργία θέσεων εργασίας, όσο για την

ανάδειξη και βελτίωση της μουσικής παιδείας στην Ελλάδα, την κοιτίδα του παγκόσμιου πολιτισμού και την συνεισφορά της σ' αυτόν.

Όσον αφορά στο ρόλο του δασκάλου της μουσικής, λαμβάνοντας υπόψη τη ρήση του Ηράκλειτου «τα πάντα ρει και ουδέν μένει» οι εκπαιδευτικοί χρειάζεται να φροντίζουν να μαθαίνουν διαρκώς, ακόμη κι από τους μαθητές τους, αρκεί πάντοτε να είναι ένα βήμα μπρος από εκείνους. Εξάλλου, σύμφωνα με τον Προσωκρατικό φιλόσοφο τα χαρακτηριστικά ενός αποτελεσματικού εκπαιδευτικού είναι το χαμόγελο, η υπομονή και η αναμονή και θα προσθέταμε η αγάπη για τα παιδιά και το αντικείμενό του, εν προκειμένω τη μουσική.

Εν κατακλείδι η μουσική λυτρώνει, εξευγενίζει, ισορροπεί, καλλιεργεί τους ανθρώπους και ομορφαίνει τις ψυχές τους, γεμίζοντάς τες αγάπη για τον συνάνθρωπο και κάθε τι ωραίο, όπως είναι η τέχνη της ίδιας της μουσικής. Η ποιοτική μουσική εκπαίδευση επομένως αποτελεί ανάγκη γιατί θα μετατραπεί σε ελιξίριο κατά της οικονομικής και πνευματικής κρίσης και ταυτόχρονα θα ενισχύσει την άριστη αντιμετώπιση της ζωής διότι έχει δικαίως λεχθεί πως αν ποτέ καταργηθεί η μουσική από το ωρολόγιο πρόγραμμα τότε μαζί με το τραγούδι θα χαθεί το οξυγόνο των Ελληνόπουλων[14].

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Αποστολίδου Κατερίνα, Ζεπάτου Χρυσάνθη, «Σχολικό βιβλίο Μουσικής Ε΄ δημοτικού: στόχοι-μεθοδολογία-διδακτικές προσεγγίσεις», *Μουσική Παιδαγωγική στον 21^ο αιώνα: Προκλήσεις ,προβλήματα, προοπτικές*(Πρακτικά 2^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου

ΕΕΜΑΠΕ, ΤΟΜΟΣ Α Επιμέλεια Μαρία Αργυρίου), Αθήνα 2007.

- Δανασσής-Αφεντάκης Αντ., «Εισαγωγή στην Παιδαγωγική», τόμος Γ, *Σύγχρονες τάσεις της Αγωγής*, Ιδιωτική Έκδοση, 1997.
- Διονυσίου Ζωή, «Επενδύοντας μουσικά ιστορίες, μύθους και παραμύθια», *6^η Διεθνής συνδιάσκεψη για το θέατρο στην εκπαίδευση* (Μέρος ΣΤ' Εκπαίδευση και καλλιτεχνική έκφραση), Αθήνα 2008.
- Διονυσίου Ζωή, «Ποιοι παράγοντες επηρεάζουν το πώς διδάσκουμε μουσική; Μια έρευνα πεδίου», *Μουσική Παιδαγωγική στον 21^ο αιώνα: Προκλήσεις, προβλήματα, προοπτικές* (Πρακτικά 2^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου ΕΕΜΑΠΕ, ΤΟΜΟΣ Α Επιμέλεια Μαρία Αργυρίου), Αθήνα 2007.
- Gerand Hendrie, Trevor Bray, *Introduction to Music*, The Open University, UK, England (μ.τ.φ.ρ. στα ελληνικά Ρικάκης), εκδ. Κουτσούμπος, Αθήνα
- Ιακ.5,13.
- Καμπύλης, Σπετσιώτης, Σταματίου, «Συνδημιουργία-συνεργασία-συνεκπαίδευση. Ο ρόλος του εκπαιδευτικού της Μουσικής σε βιωματικά σενάρια μαθημάτων για όλους τους τομείς», Πρακτικά 2^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου ΕΕΜΑΠΕ, ΤΟΜΟΣ Α, Αθήνα 2007.
- Μαρκέα Μ. Γεωργία, «Μουσική: Το ισχυρότερο αντίδοτο ενάντια στην κρίση», *Παιδαγωγικό Ιδεοδρόμιο*, Αθήνα 2015.
- Μωραΐτη Τζένη, Κουρκουρίκα Μαρία, *Το μουσικό γιασεμάκι- Διαθεματικές δραστηριότητες μουσικής για το νηπιαγωγείο*, εκδόσεις Μεταίχιμο, Αθήνα 2007.
- Παπά Αναστασία, «Το Orff-Schulwerk και τα ελληνικά αναλυτικά προγράμματα για το δημοτικό σχολείο. Μία ιστορική προσέγγιση», *Μουσική Παιδαγωγική στον 21^ο αιώνα: Προκλήσεις, προβλήματα, προοπτικές* (Πρακτικά 2^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου ΕΕΜΑΠΕ, ΤΟΜΟΣ Α Επιμέλεια Μαρία Αργυρίου), Αθήνα 2007.
- Paynter J. & Pasynter El., *The dance and the drum: integrated projects in music, dance and drama for schools*, Universal Edition, London 1974.
- Παπιδά Μ., *Ηθική θεώρηση της παρένθετης μητρότητας- Διεπιστημονική προσέγγιση*, ανέκδοτη διπλωματική εργασία του Π.Μ.Σ. Φύλο και Θρησκεία, Θεολογική Σχολή Αθηνών, Αθήνα 2008.
- Σμωλ Κρίστοφερ, *Μουσική-Κοινωνία-Εκπαίδευση*, εκδ. Νεφέλη, Αθήνα 1983.
- Storms, Ger, *100 Μουσικά παιχνίδια*, Νικολαΐδης Μ.-Edition Orpheus [επιμέλεια-μετάφραση Μιχάλης Τόμπλερ, Αθήνα 1996.

[12] «Ευθυμεί τις; Ψαλλέτω».Ιακ.5,13.

[13] Βλ. Δανασσή-Αφεντάκη Αντ., «Εισαγωγή στην Παιδαγωγική», τομ. Γ', *Σύγχρονες τάσεις της Αγωγής*, Ιδιωτ. Έκδοση, Αθήνα 1997,σελ.33.

[14] Μαρκέα Γ., «Μουσική: Το ισχυρότερο αντίδοτο ενάντια στην κρίση», *Παιδαγωγικό Ιδεοδρόμιο*, Αθήνα 2015, σελ.2.